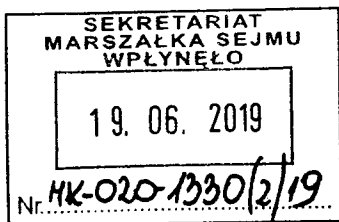

Pan
Marek Kuchciński
Marszałek Sejmu

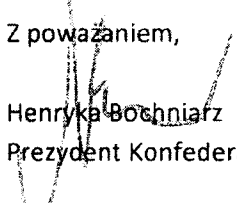
Warszawa, 19 czerwca 2019 r.
KL/229/113/AM/2019

Pan
Paweł Pudłowski
Przewodniczący Komisji Cyfryzacji, Innowacyjności i Nowoczesnych Technologii
Sejm RP

Szanowny Panie Marszałku,
Szanowny Panie Przewodniczący,

W związku z rozpoczęciem w Sejmie prac nad rządowym projektem *ustawy o zmianie ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych oraz niektórych innych ustaw* (druk nr 3484) i skierowaniem projektu do pierwszego czytania w Komisji Cyfryzacji, Innowacyjności i Nowoczesnych Technologii, Konfederacja Lewiatan przesyła w załączeniu stanowisko do projektu ustawy.

Z poważaniem,

Henryka Bochniarz
Prezydent Konfederacji Lewiatan

Do wiadomości:

- Pan Marek Zagórski - Minister Cyfryzacji
- Pani Wanda Buk - Podsekretarz Stanu, Ministerstwo Cyfryzacji
- Pani Agnieszka Krauzowicz - Dyrektor Departamentu Telekomunikacji, Ministerstwo Cyfryzacji

Załącznik:

Stanowisko Konfederacji Lewiatan wobec rządowego projektu *ustawy o zmianie ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych oraz niektórych innych ustaw* (druk nr 3484).

member of BUSINESS EUROPE

Konfederacja Lewiatan
ul. Zbyszka Cybulskiego 3
00-727 Warszawa

tel. (+48) 22 55 99 900
fax (+48) 22 55 99 910
lewiatan@konfederacjalewiatan.pl
www.konfederacjalewiatan.pl

NIP 5262353400
KRS 0000053779
Sąd Rejonowy dla
m.st. Warszawy w Warszawie
XIII Wydział Gospodarczy KRS

**Stanowisko Konfederacji Lewiatan wobec rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy
o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych oraz niektórych innych ustaw
(druk nr 3484)**

1. Wykreślono (w porównaniu z projektem ustawy z dnia 22.03.2019 r.) propozycję zmiany definicji „budowli”, która doprecyzowałaby, iż do tej kategorii zaliczają się wolno stojące maszty antenowe, które są „trwale związane z gruntem”. W tym stanie prawnym aktualne nadal pozostają wątpliwości interpretacyjne, które pozwalają na formułowanie argumentów przemawiających za kwalifikowaniem instalacji radiokomunikacyjnych oraz antenowych konstrukcji wsporczych instalowanych na innych obiektach budowlanych, jako przedsięwzięć wymagających pozwolenia na budowę.

2. Wykreślono (w porównaniu z projektem ustawy z dnia 22.03.2019 r.) propozycję zmiany „tymczasowego obiektu budowlanego” poprzez rozszerzenie przykładowego wyliczenia obiektów należących do tej kategorii o „przenośne wolno stojące maszty antenowe”. Brak tego doprecyzowania generuje wątpliwości interpretacyjne związane z kwalifikacją prawną np. tzw. mobilnych wież (np. na platformach pojazdów mechanicznych), jako obiektów, których usadowienie wymaga pozwolenia na budowę.

3. Brak definicji „antenowych konstrukcji wsporczych” oraz „instalacji radiokomunikacyjnych” w zakresie stosowania art. 29 ust. 2 pkt 15, co oznacza, iż w tym zakresie pozostaje aktualna linia orzecnicza, która obecnie zdecydowania przechyla się do interpretacji, iż rzeczony przepis nie ma zastosowania do budowy stacji bazowych instalowanych na obiektach budowlanych oraz ich przebudowy oraz rozbudowy (np. w postaci zmiany ilości anten).

4. W artykule 29 ust. 1 pkt 19a wykreślono pojęcie „sieci telekomunikacyjnych”, jako kategorii inwestycji niewymagającej pozwolenia na budowę, dodając jednocześnie w nowy punkt 20aa) pojęcie „podbudowy nadziemnej dla telekomunikacyjnych linii kablowych.”. Zgadzając się z przedstawioną

w uzasadnieniu praktyczną problematycznością stosowania pojęcia „sieć telekomunikacyjna” na gruncie prawa budowlanego, wskazujemy, że istnieje ryzyko kwalifikowania przez organy administracji wprowadzanej zmiany, jako zmiany merytorycznej skutkującej zmianą trybu realizacji sieci telekomunikacyjnej, z trybu zgłoszenia z projektem budowlanym na tryb pozwolenia na budowę.

Postulujemy, więc dokonanie następujących modyfikacji, które pozwolą na osiągnięcie podobnego jak zakładany skutku, ale bez ryzyka niekorzystnych rozstrzygnięć administracji budowlanej i nadzoru:

- pozostawienie sieci telekomunikacyjnej w art. 29 ust. 1 pkt 19a;

- w art. 30 ust. 4b ustawy prawo budowlane zmienić odesłanie do pkt 19a, poprzez doprecyzowanie, że chodzi tylko o pkt 19a lit a-d oraz f, co będzie skutkować brakiem konieczności sporządzania projektu budowlanego dla sieci telekomunikacyjnej;
- w art. 50 ust. 2a ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym odesłanie do art. 29 ust. 1 pkt 19a ustawy prawo budowlane, należy doprecyzować poprzez wskazanie art. 29 ust. 1 pkt 19a lit a-d oraz f, co będzie skutkować brakiem konieczności uzyskania decyzji o lokalizacji inwestycji celu publicznego dla sieci telekomunikacyjnej lokalizowanej poza obszarem objętym MPZP.

5. W art. 16a dot. powołania Funduszu Szerokopasmowego, w wersji z druku 3484 nie został określony katalog potencjalnych beneficjentów Funduszu, który w poprzednich wersjach projektu był wskazany. Wobec tego wątpliwości budzi, komu Minister Cyfryzacji będzie mógł udzielać wsparcia. Zaznaczamy przy tym, że upoważnienie do wydania rozporządzenia uszczegółwiającego zasady działania Funduszu, nie obejmuje wprost określenia zakresu beneficjentów wsparcia. Brak odpowiednio precyzyjnej regulacji na poziomie ustawowym może powodować zasadność zarzutu uznaniowości w późniejszych działaniach dysponenta Funduszu.

6. W art. 17a wprowadzana jest nowa kategoria dostępu. Ma ona polegać na udostępnianiu przez podmioty publiczne dostępu do publicznej infrastruktury technicznej na potrzeby umieszczenia punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu. Kolejne natomiast przepisy tj. art. 17b-17l mówią już tylko o warunkach dostępu do publicznej infrastruktury technicznej. Nie jest więc jasne czy referują wyłącznie do normy zawartej w art. 17a, czy też szerzej do jakiegokolwiek dostępu do publicznej infrastruktury technicznej.

Jednocześnie zauważamy, że w art. 17h planowane jest nałożenie nowego obowiązku sprawozdawczego polegającego na przekazywaniu Prezesowi UKE umów o dostępie do publicznej infrastruktury technicznej, jak zakładamy w zakresie punktów bezprzewodowych bliskiego zasięgu. W naszej ocenie ten obowiązek jest nadmiarowy i powinien zostać usunięty z projektu. Punkty bliskiego zasięgu będą w realnych wdrożeniach instalowane w bardzo szerokim zakresie i dużym wolumenie urządzeń, co oznacza ogromną liczbę takich umów, które jednocześnie mają być z mocy ustawy nieodpłatne, a więc pozbawione istotnego w przypadku innego typu umów czynnika różnicującego i spornego. Dodatkowy obowiązek sprawozdawczy jest w tym zakresie zbędny.

7. W art. 17j ust. 2 postulujemy doprecyzowanie, że obowiązek udostępnienia informacji dotyczy w szczególności specyfikacji technicznej i dopuszczalnych obciążeń dla elementów publicznej infrastruktury technicznej, które miałyby być udostępniane. Takie informacje są niezbędne przedsiębiorcom telekomunikacyjnym dla prawidłowego i bezpiecznego doboru urządzeń, i sposobu ich montażu. Ich udostępnienie pozwoli również uniknąć sytuacji, w których odmowy dostępu byłyby motywowane niejasnymi przyczynami technicznymi.

8. W art. 29 ust. 2a postulujemy wydłużenie do 3 miesięcy terminu przekazania danych. Nowe zasady inwentaryzacji będą dodatkowym obciążeniem dla przedsiębiorców telekomunikacyjnych. Zasadne jest przy tym przynajmniej utrzymanie aktualnego, 3 miesięcznego okresu na przygotowanie i przekazanie danych Prezesowi UKE. Dotychczasowe doświadczenie wskazują, że z uwagi na

funkcjonowanie systemu SIIS, czas na sprawozdawczość był nawet krótszy niż przewidziane 3 miesiące. Powtórzenie takiej praktyki dla skróconego do 2 miesięcy terminu będzie oznaczało w wielu przypadkach brak realnej możliwości wykonania obowiązku sprawozdawczego. Dodatkowo należy zauważyć, że okresy sprawozdawcze przypadają w okresach, w których przedsiębiorcy z uwagi na ferie zimowe oraz letnie wakacje mają szczególne trudności kadrowe i dodatkowe obciążenie sprawozdawcze będzie szczególnie trudne do udźwignięcia. Szczególnie, że np. dla podmiotów, których jedynym obowiązkiem jest złożenie oświadczenia o nieposiadaniu zasobów podlegających inwentaryzacji pozostawiono termin 3 miesięcy.

9. W zakresie art. 29b należy wprost wyłączyć przedsiębiorców telekomunikacyjnych, jako zobowiązanych do przedstawienia danych do PIT. Przedsiębiorcy telekomunikacyjni są już zobowiązani do bardzo precyzyjnej inwentaryzacji zgodnie z art. 29.

10. W projektowanym art. 33 ust. 2a należy doprecyzować, że bezpłatne umieszczenie punktów dostępu bliskiego zasięgu dotyczy nie tylko umieszczenia „na nieruchomości”, ale także na publicznej infrastrukturze technicznej znajdującej na obszarze kolejowym. Zmiana ma na celu uniknięcie późniejszych wątpliwości, co do odpłatności dla tego typu zajęcia.

11. W projektowanym art. 40 ust. 2b ustawy o drogach publicznych, który wprowadza karę za przekraczający 30 dni termin wydania zezwolenia przez zarządcę drogi, postulujemy wprowadzenie zdania pierwszego, które wskazywałoby, że: „Zarządca drogi wydaje zezwolenie, o którym mowa ust. 1 bez zbędnej zwłoki.”

Obserwujemy, bowiem, że w praktyce nawet dla zezwoleń na proste, kilkugodzinne prace w pasie drogowym oczekiwanie na wydanie zezwolenia trwa 30 dni, tj. termin instrukcyjny wynikający z KPA. Jednocześnie jeszcze kilka lat temu decyzje takie były wydawane faktycznie bez zbędnej zwłoki nawet w kilka dni. Nasze obawy budzi więc, że wprowadzenie kary 500 zł za każdy dzień przekroczenia 30 dniowego terminu nie zmieni zasadniczo praktyki zarządców. Mając powyższe na uwadze postulujemy wyżej wskazane doprecyzowanie przepisu, które pozwoli zarządom na działanie w ramach wprowadzanego okresu, jednocześnie wskazując, że decyzje powinny być możliwie szybko, w tym z uwzględnieniem stopnia skomplikowania planowanych prac.

12. Nasze istotne wątpliwości budzą planowane zmiany w ustawie o Ogólnopolskiej Sieci Edukacyjnej, w której to art. 8 dodawany jest ust. 1a zezwalający operatorowi OSE na pozyskiwanie infrastruktury telekomunikacyjnej należącej do samorządów, w tym regionalnych sieci szerokopasmowych, a także korzystanie ze świadczonych przez te podmioty usług transmisji danych, bez zachowania zasady *równego traktowania i uczciwej konkurencji oraz otwartej, przejrzystej i niedyskryminującej procedury uzyskiwania dostępu do tej infrastruktury lub korzystania z usług transmisji danych.*

W naszej ocenie nie istnieją żadne istotne przesłanki uzasadniające dokonywanie takiego rozróżnienia. Sieci działające w zasobach samorządów są sieciami, które działają na konkurencyjnym rynku telekomunikacyjnym i powinny podlegać zasadom takim samym jak sieci podmiotów prywatnych oraz innych niż samorządowe podmiotów publicznych. Tworzenie warunków monopolu w świadczeniu usług na rzecz operatora OSE, jest w naszej ocenie rozwiązaniem zbyt daleko idącym.

LEWIATAN

Jednocześnie, operator OSE, jako podmiot dysponujący środkami publicznymi, powinien swoje zadania wykonywać z należytą starannością, w tym dbałością o efektywne wydatkowanie środków publicznych. Jedynym narzędziem dla wykonania tych założeń przez operatora OSE jest utrzymanie konkurencyjnych warunków pozyskiwania przez niego zasobów infrastrukturalnych oraz usług transmisji danych.

Wnosimy tym samym o usunięcie z projektu ustawy omawianego przepisu, który wprowadza zasady dyskryminujące inne niż podmioty samorządowe.

Konfederacja Lewiatan, KL/229/113/AM/2019

member of **BUSINESSEUROPE**

Konfederacja Lewiatan
ul. Zbyszka Cybulskiego 3
00-727 Warszawa

tel. (+48) 22 55 99 900
fax (+48) 22 55 99 910
lewiatan@konfederacjalewiatan.pl
www.konfederacjalewiatan.pl

NIP 5262353400
KRS 0000053779
Sąd Rejonowy dla
m.st. Warszawy w Warszawie
XIII Wydział Gospodarczy KRS

